Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 2. 8. 1957, sp. zn. 1 Tz 125/57

Číslo: 77/1957

Právní věta:

Soud může rozhodnout o vyhoštění (§ 52 tr. zák.) pouze rozsudkem.

Podmínkou upuštění od výkonu trestu nebo jeho zbytku podle § 347 odst. 1 tr. ř. jest, že buď soud rozsudkem uložil vedlejší trest vyhoštění anebo mimo tento případ, že jiný příslušný orgán rozhodl, že odsouzený má být vydán nebo vyhoštěn anebo že odsouzený již byl na základě rozsudku uloživšího trest vyhoštění nebo na základě rozhodnutí jiného příslušného orgánu vyhoštěn nebo vydán.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 02.08.1957

Spisová značka: 1 Tz 125/57

Číslo rozhodnutí: 77

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Přerušení výkonu trestu, Rozsudek, Vyhoštění, Výkon trestu

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Obviněná, německá státní příslušnice, byla rozsudkem mimořádného lidového soudu z 1. června 1948 uznána vinnou zločiny proti státu podle § 2 retr. zák. Za to jí byl uložen trest odnětí svobody, který si dosud odpykává.

Lidový soud v Chebu k žádosti bratra odsouzené žijícího v NSR, k níž se odsouzená připojila, usnesením rozhodl, že podle § 347 odst. 1 tr. ř. upouští od výkonu zbytku trestu uloženého odsouzené a nařizuje její vyhoštění.

Nejvyšší soud ke stížnosti pro porušení zákona podané předsedou nejvyššího soudu zrušil usnesení lidového soudu a tomuto soudu nařídil, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Odůvodnění:

Lidový soud v odůvodnění svého usnesení uvedl, že bratr odsouzené požádal o upuštění od výkonu zbytku trestu a vyhoštění odsouzené do NSR, že odsouzená se k této žádosti připojila, a že soud po provedeném řízení zjistil, že se strany úředních orgánů není námitek.

Proti tomuto usnesení podal předseda nejvyššího soudu ve lhůtě uvedené v § 296 odst. 3 tr. ř. stížnost pro porušení zákona v ustanovení § 347 odst. 1 tr. ř. a navrhl zrušení vadného rozhodnutí. Ve stížnosti pro porušení zákona uvedl, že lidový soud rozhodl, aniž byly dány podmínky pro upuštění od výkonu trestu.

Usnesením lidového soudu byl porušen zákon.

Podle § 347 odst. 1 tr. ř. soud může upustit od výkonu trestu odnětí svobody nebo jeho zbytku, jestliže odsouzený byl nebo má být vydán nebo vyhoštěn. Aby soud mohl upustit od výkonu trestu event. jeho zbytku podle tohoto ustanovení, musí mít prokázáno, že buď soud rozsudkem uložil vedlejší trest vyhoštění anebo mimo tento případ, že jiný příslušný orgán rozhodl, že odsouzený má být vydán nebo vyhoštěn nebo na základě rozhodnutí jiného příslušného orgánu vydán nebo vyhoštěn.

V souzeném případě rozsudkem mimořádného lidového soudu vyhoštění u odsouzené vysloveno nebylo a soud také nezjistil, že by jiný příslušný orgán nebo soud byl rozhodl o vyhoštění odsouzené. V napadeném usnesení se lidový soud odvolává pouze na to, že proti rozhodnutí o vydání nebo vyhoštění není námitek se strany některých úředních orgánů. S tím se však soud neměl spokojit a měl řízení doplnit zjištěním, zda odsouzená má být na základě rozhodnutí příslušného orgánu nebo soudu vyhoštěna. Takto měl soud řízení doplnit tím spíše, že o vlastním vyhoštění odsouzeného v řízení podle § 347 odst. 1 tr. ř. rozhodovat nemůže a pokud tak neučiní rozsudkem, není soud vůbec příslušným, aby rozhodoval o vyhoštění, neboť pro takovéto rozhodnutí soudem není zákonného podkladu. Proto i výrok napadeného usnesení, že se nařizuje vyhoštění odsouzené z území ČSR, odporuje zákonu.

Napadeným usnesením lidového soudu byl tedy porušen zákon v ustanovení § 2 odst. 7 tr. ř., poněvadž si soud neobjasnil z úřední povinnosti všechny okolnosti významné pro rozhodnutí podle § 347 odst. 1 tr. ř.